

КОРНІЄНКО ДМИТРО МИКОЛАЙОВИЧ

*доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри державної безпеки
Київського інституту Національної гвардії України
ORCID ID 0000-0003-2481-1679*

ТКАЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ

*кандидат юридичних наук, старший дослідник,
доцент кафедри державної безпеки
Київського інституту Національної гвардії України
ORCID ID 0000-0002-3485-6603*

ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО КЕРІВНИЦТВА НАЦІОНАЛЬНОЮ ГВАРДІЄЮ УКРАЇНИ

Статтю присвячено теоретичній і практичній проблемі формування та практичного застосування окремих елементів механізмів адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України. Розглянуто окремі елементи механізмів адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України, за допомогою яких здійснюється управління з метою забезпечення виконання завдань, які постали перед Національною гвардією України відповідно до законодавства у мирний час і в умовах воєнного стану, а також кризові ситуації, що загрожують державній безпеці.

Визначено, що гарантії, заходи, засоби, форми та методи забезпечення службово-бойової діяльності Національної гвардії України є базовими елементами адміністративно-правових механізмів військового керівництва Національною гвардією України.

***Ключові слова:** Національна гвардія України; адміністративно-правове забезпечення; адміністративно-правові гарантії; адміністративно-правові заходи; адміністративно-правові засоби; сектор безпеки і оборони; службово-бойова діяльність.*

Постановка проблеми. Для системного захисту України від загроз національній безпеці необхідним є реформування сектору безпеки і оборони. Це передбачає розвиток Національної гвардії України (НГУ) з урахуванням досвіду держав – членів Європейського союзу, що посилять її інституційну спроможність виконання завдань за призначенням. У секторі безпеки і оборони України Національна

гвардія України основними силами у мирний час виконує службово-бойові завдання у плановому, регулярному порядку і посилює службово-бойову діяльність за надзвичайних обставин.

Значущим у процесі реформування Національної гвардії України є розвиток механізму адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України, насамперед таких

його елементів, як гарантії, заходи, засоби, форми та методи. Багатогранність службово-бойової діяльності Національної гвардії України та її військового керівництва обумовлює способи й підходи щодо їх дослідження як властивостей цілого і різноманітних конкретних складових, а також умов, що визначають їх як цілісне явище.

На основі аналізу джерельної бази та осмислення концептуальних засад удосконалення механізму адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України виявлено теоретичні та практичні проблеми – від браку достатніх теоретичних основ до відсутності системності й якісного оцінювання ефективності відповідних практик. Базовими елементами адміністративно-правових механізмів військового керівництва Національною гвардією України є: гарантії, заходи, засоби, форми та методи забезпечення службово-бойової діяльності Національної гвардії України. Незважаючи на виняткову важливість і актуальність питання діяльності Національної гвардії України, у вітчизняній та зарубіжній науці не приділено достатньої уваги аналізу вказаним елементам механізму адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичним аспектам сутності механізму адміністративно-правового забезпечення службово-бойової діяльності НГУ присвячено праці вчених-правознавців: О. М. Бандурки, О. М. Гуміна, І. В. Зозулі, Р. А. Калюжного, В. К. Колпакова, О. Г. Комісарова, М. В. Корнієнка, В. В. Крутова, С. О. Кузніченка, М. В. Лошицького, В. І. Марчука, О. І. Остапенка, Є. В. Пряхіна, В. П. Петкова, А. М. Подоляки, В. Я. Покайчука, Г. С. Римарчука та ін. Проте на сьогодні недостатньо розкрито сутність елементів механізму (гарантій, заходів, засобів, форм та методів) адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України.

Отже, **метою** статті є здійснення наукового дослідження сутності гарантій, заходів, засобів, форм та методів як складових елементів механізму адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України, що потребує вивчення та узагальнення практичних і теоретичних напрацювань.

Виклад основного матеріалу. В науковій літературі немає однозначної думки щодо

системності механізму адміністративно-правового забезпечення та його елементів. Деякі вчені елементи механізму адміністративно-правового забезпечення розглядають на основі механізму правового регулювання та адміністративно-правового регулювання. На нашу думку, слушними є ідеї О. М. Гуміна та Є. В. Пряхіна, які вважають, що поняття «адміністративно-правове забезпечення» у широкому розумінні передбачає впорядкування суспільних відносин уповноваженими на те державою органами, їх юридичне закріплення за допомогою правових норм, охорону, реалізацію і розвиток. Основними елементами адміністративно-правового забезпечення дослідники вважають:

- 1) об'єкт;
- 2) суб'єкт;
- 3) норми адміністративного права;
- 4) адміністративно-правові відносини;
- 5) гарантії, заходи, засоби, форми та методи адміністративно-правового забезпечення [1].

Якщо дотримуватись таких поглядів, одним із елементів адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України є гарантії, заходи, засоби, форми та методи адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України.

Звернімося до аналізу терміну «*гарантії забезпечення військового керівництва Національною гвардією України*». Поняття «*гарантії*» науковці-правознавці розглядають на основі сутності понять «*гарантії законності*», «*гарантії прав і свобод людини*», «*гарантії діяльності*». В академічному словнику української мови гарантію потрактовано як поруку в чомусь, забезпечення чого-небудь; умови, що забезпечують успіх чого-небудь [2].

На думку В. Ф. Погорілка, юридичні гарантії – це передбачені законом спеціальні засоби практичного забезпечення прав та свобод людини і громадянина [3, с. 40].

Дослідник А. В. Пономаренко розуміє юридичні гарантії як сукупність умов, способів та засобів, за допомогою яких визначаються умови і порядок реалізації, здійснення прав і свобод особи, а також їх охорони, захисту та відновлення у разі порушення, що відображені у нормативно-правових актах, які приймаються уповноваженими на те державними органами [4].

Узагальнюючи зазначене, можна дійти висновку, що термін «гарантія» розуміють як сукупність методів та засобів, які забезпечують певний правовий

статус, діяльність, права і свободи. Отже, поняття «гарантія військового керівництва Національною гвардією України» можна розуміти як закріплені на законодавчому рівні засоби та/або способи забезпечення здійснення військового керівництва Національною гвардією України.

Розрізняють і класифікації «гарантій діяльності». Зокрема, С. Г. Серьогіна виокремлює загальні гарантії, не спрямовані безпосередньо на створення оптимальних умов їх діяльності, та спеціальні гарантії, що мають суто юридичний зміст, «вузьке» спрямування і спеціально закріплені в законодавстві [5, с. 312].

На нашу думку, доречним є поділ гарантій адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України на загальносоціальні та спеціально-юридичні (нормативно-правові та організаційно-правові). Залежно від категорій особового складу Національної гвардії України можна виокремити такі гарантії:

- 1) правові та соціальні гарантії військовослужбовців Національної гвардії України;
- 2) правові та соціальні гарантії працівників Національної гвардії України.

Наступним елементом механізму адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України є форми адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України. Провідні вчені у галузі адміністративного права в основному визначають поняття «форми управлінської діяльності». Зокрема, В. К. Колпаков форму управлінської діяльності розуміє як зовнішню виражену дію – волевиявлення виконавчо-розпорядчого органу (посадової особи), здійснене у рамках режиму законності та його компетенції для досягнення управлінської мети [6, с. 104].

Формами адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України є зовнішнє вираження однорідних за своїм характером і правовою природою юридичних дій та видання актів, за допомогою яких забезпечується військове керівництво Національною гвардією України.

Загальноприйнято розрізняти чотири форми управлінської діяльності:

- 1) видання нормативних актів управління;
- 2) видання індивідуальних (ненормативних, адміністративних) актів управління;
- 3) проведення організаційних заходів;

4) здійснення матеріально-технічних операцій [7, с. 135].

При цьому перші дві з названих форм належать до правових, інші – до неправових. Тому дотримуючись такої думки, форми адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України можна розрізнити як:

- 1) правові;
- 2) неправові.

До правових належать форми, які виступають як юридичні факти, що встановлюють, змінюють та припиняють адміністративно-правові відносини. Правовими формами адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України вважають видання юридичних актів, вчинення юридично значущих дій.

Видання нормативних актів у сфері військового керівництва Національною гвардією України є особливою формою діяльності суб'єктів адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України різних рівнів, що передбачає нормотворчу діяльність, спрямовану на виконання законів. Компетенцією стосовно видання таких актів у сфері управління Національною гвардією України, наділені:

- Президент України;
- Кабінет Міністрів України;
- МВС України;
- Національна гвардія України в особі командувача та ін.

Прикладом таких актів є Укази Президента України «Питання головного органу військового управління Національної гвардії України» від 28.03.2014 № 346, Постанова Кабінету Міністрів України від 13.08.2014 № 338 «Про затвердження переліку спеціальних вантажів, які підлягають охороні та обороні Національною гвардією України», Наказ МВС «Про затвердження Положення про військові частини оперативного призначення Національної гвардії України» від 16.06.2014 № 566 тощо.

Індивідуальні акти управління – це юридично оформлене волевиявлення, яке:

- 1) адресоване конкретному суб'єкту адміністративних відносин;
- 2) не встановлює загальнообов'язкові правила поведінки;
- 3) встановлює, змінює, припиняє права та обов'язки конкретно визначених суб'єктів права;
- 4) діє на обмежене коло осіб.

Вчинення юридично значущих дій – наступна

правова форма адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України, до якої належать такі види дій, як прийняття присяги, службова атестація тощо.

Своєю чергою, неправові (організаційні) форми забезпечення військового керівництва Національною гвардією України не породжують правових наслідків і є досить різноманітними. Здійснення організаційних заходів та матеріально-технічних операцій є видами неправових форм адміністративно-правового забезпечення. Організаційні заходи поділяють на внутрішні (організація і проведення нарад, семінарів, засідань) та зовнішні (проведення пресконференцій, спільних навчань, вивчення громадської думки, інформування про здійснювану діяльність) тощо.

Крім того, до організаційної роботи Національної гвардії України належать: інформаційно-роз'яснювальна робота, яка полягає у розповсюдженні різноманітних листівок, офіційних друкованих видань Національної гвардії України; висвітлення змісту діяльності на офіційних веб-сайтах, розміщення соціальної реклами (на українських телевізійних каналах, бігбордах, плакатах), проведення пресконференцій, електронне урядування (е-урядування) тощо. Наприклад, функціонування офіційного сайту Національної гвардії України (<https://ngu.gov.ua/ua>).

Дослідник О. М. Бандурка наголошує, що на основі методів управління здійснюється зв'язок суб'єкта управління і об'єкта управління, тобто взаємодії в процесі управління однієї людини з іншою, людини з колективом, колективу людей з людиною або колективу з іншим колективом [8, с. 78].

Науковець В. К. Колпаков виділяє три найзагальніші, найуніверсальніші, а в теоретичному розумінні – найкраще визначені й детерміновані методи державного управління: переконання, заохочення і примус [6, с. 92]. Враховуючи таку думку, адміністративно-правове забезпечення військового керівництва Національною гвардією України здійснюється також такими універсальними (загальними) методами як: переконання, заохочення та примус.

Переконання, як загальний універсальний метод впливу, спрямоване на те, щоб об'єкт управління виконав розпорядження, наказ суб'єкта управління добровільно [8, с. 78]. Застосування цього методу полягає у проведенні роз'яснювальної роботи через ЗМІ, е-урядування, офіційні прийоми, просвітницькі заходи серед громадськості, учнів, студентів з метою підвищення престижу військової служби, а

також обмін досвідом із вітчизняними військовими та правоохоронними структурами.

Метод переконання найефективніше реалізується під час проведення спільних міжнародних навчань, таких як «Гвардія-2020» та «Rapid Trident» тощо.

Поряд із методом переконання застосовується *метод заохочення*. Стимулювання у військовому керівництві Національною гвардією України – це зовнішня міра підтримки активної діяльності особового складу Національної гвардії України, яка сприяє створенню умов, за яких праця людини стає ефективнішою. *Мотивація* у військовому керівництві Національною гвардією України – це усвідомлене внутрішнє спонукання особового складу до активності. «Мотивований військовослужбовець» зацікавлений у вирішенні завдання і діє в рамках задоволення своєї потреби (духовної, фізіологічної, ціннісної). *Потребу* розуміють як брак чогось, що перебуває поза людиною, необхідного для підтримки нормальної й активної життєдіяльності і працездатності.

Мотивація спрямована на зміну внутрішніх чинників. Вона безпосередньо пов'язана з потребами людей, адже мотиваційні програми працюють на те, щоб працівник захотів щось робити, та реалізується через метод заохочення. Відомчі заохочувальні відзнаки встановлюються з метою заохочення і відзначення особистих трудових досягнень у професійній, службовій діяльності, за бездоганну службу та особливі заслуги під час виконання службових обов'язків працівників центральних органів виконавчої влади, військовослужбовців та працівників військових формувань, осіб рядового і начальницького складу, працівників державних правоохоронних органів, а також інших осіб.

У військовому керівництві Національною гвардією України важливу роль, після методу переконання, виконує метод примусу, який застосовується при нездатності суб'єктів адміністративно-правових відносин скерувати свою поведінку відповідно до встановлених законів та нормативно-правових актів [9, с. 458]. Розглядаючи державний примус, зазначимо, що він одночасно є правовим примусом (цивільно-правовим, дисциплінарним, адміністративним, кримінально-правовим), у зв'язку з тим, що регулюється нормами різних галузей права [10, с. 416].

Різновидом державного примусу постає адміністративний примус. В теорії адміністративного права, залежно від мети застосування, заходи

адміністративного примусу прийнято поділяти на три види:

- 1) адміністративно-запобіжні заходи;
- 2) заходи адміністративного припинення;
- 3) заходи адміністративної відповідальності.

Перша група адміністративно-запобіжних заходів спрямована на попередження (запобігання) можливих правопорушень, підтримання правопорядку та забезпечення громадської безпеки Національною гвардією України.

Заходи адміністративного припинення не відвертають, а безпосередньо припиняють наявні правопорушення або об'єктивно протиправні діяння, створюють умови для встановлення особи порушника, з'ясування обставин справи і реальної можливості для подальшого застосування до порушника заходів адміністративного або іншого впливу [10, с. 425].

У ст. 13 Закону України «Про Національну гвардію України» передбачено такі заходи адміністративного припинення: затримувати, доставляти та/або передавати поліцейським, адміністрації об'єктів, що охороняються Національною гвардією України, осіб, які порушили встановлений перепускний режим або вчинили напад на об'єкт, що охороняється Національною гвардією України; затримувати осіб, які підозрюються у вчиненні кримінальних правопорушень, та осіб, які вчинили втечу з місць позбавлення волі, дезертирів; на підставах, передбачених цим та іншими законами, застосовувати заходи фізичного впливу, а також зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби та зброю тощо.

Відповідно до ст. 14 Закону України «Про Національну гвардію України» за вчинення протиправних дій та бездіяльність військовослужбовці Національної гвардії України несуть дисциплінарну, матеріальну, цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність згідно із законом [11].

Цивільна відповідальність передбачена Цивільним кодексом України та має позадоговірний характер, адже існує поза межами відповідних цивільних договорів. Підставами цивільно-правової відповідальності особового складу Національної гвардії України є наявність моральної або майнової шкоди, яка настала внаслідок їх правомірних або неправомірних дій, пов'язаних із виконанням службових обов'язків.

Дисциплінарна відповідальність настає і для цивільних осіб, і для військовослужбовців, що зумовлює її поділ на загальну та спеціальну.

Тому, залежно від правового статусу суб'єкта застосування, нормативною основою притягнення до дисциплінарної відповідальності може бути КЗпП України або Закон України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» від 24 березня 1999 року № 551-XIV, Наказ МВС «Про затвердження Порядку проведення службових розслідувань у Національній гвардії України» від 21.04.2020 № 347, «Про матеріальну відповідальність військовослужбовців та прирівняних до них осіб за шкоду, завдану державі» від 3 жовтня 2019 року № 160-ІХ.

Адміністративна та кримінальна відповідальність військовослужбовців визначена окремими главами КУпАП (Глава 13-Б КУпАП «Військові правопорушення») та ККУ (Розділ XIX КК «Кримінальні правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення»)). Це такі військові злочини як непокоря, невиконання наказу начальника, самовільне залишення поля бою або відмова діяти зброєю тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Одним із завдань системного реформування сектору безпеки і оборони України є формування принципово нової системи адміністративно-правового забезпечення службово-бойової діяльності Національної гвардії України та її військового керівництва. Відсутність належної уваги до аналізу елементів механізму (гарантій, заходів, засобів, форм та методів) адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України вказує на істотні прогалини у теорії адміністративного законодавства України.

Заходи з удосконалення адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України своєю основною метою мають підвищення якості адміністративно-правових відносин у сфері військового керівництва, як бази для процесу розвитку Національної гвардії України, координації належного виконання нею поставлених службово-бойових завдань.

Вирішення проблеми вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності військового керівництва Національною гвардією України на сучасному етапі розвитку цього військового формування потребує подальшого дослідження усієї сукупності елементів механізму адміністративно-правового забезпечення військового керівництва Національною гвардією України.

Список використаних джерел

1. Гумін О. М., Пряхін Є. В. Адміністративно-правове забезпечення: поняття та структура. *Наше право*. 2014. № 4. С. 46–50.
2. Академічний словник української мови. URL: <http://sum.in.ua/s/gharantija> (дата звернення: 02.11.2022).
3. Погорілко В. Ф., Головченко В. В., Сірий М. І. Права та свободи людини і громадянина в Україні. Київ : Ін Юре. 1997. 52 с
4. Пономаренко А. В. Поняття «юридичні гарантії» в трудовому праві. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди «Право»*. 2013. Вип. 20. С. 37–41.
5. Теорія держави і права. Академічний курс : підручник / ред. О. В. Зайчук, Н. М. Оніщенко. Київ: Юрінком Інтер, 2006. 688 с.
6. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 1999. 736 с.
7. Битяк Ю. П. Адміністративне право : підручник / за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гарашука, В. В. Зуй. Харків: Право. 2010. 624 с.
8. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України. Підручник. Харків: Ун-т внутр. справ. 1998. 480 с.
9. Малиновський В. Я. Державне управління: навч. посіб. 3-тє вид. перероб. та допов. Київ : Атіка. 2009. 608 с.
10. Адміністративне право України. Академічний курс. Підручник: у 2 т. Т. 1. Загальна частина / під ред. В. Б. Авер'янова. Київ: Юридична думка, 2004. 584 с.
11. Про Національну гвардію України. Закон України від 13 березня 2014 року № 876-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18> (дата звернення: 02.11.2022).

References

1. Ghumin, O. M., Prjakhin, Je. V. (2014). Administratyvno-pravove zabezpechennja: ponjattja ta struktura. [Administrative and legal support: concept and structure]. *Nashe pravo* [Our law]. # 4. pp. 46–50 [in Ukrainian].
2. Akademichnyj slovnyk ukrajinsjkoji movy [Academic dictionary of the Ukrainian language]. Retrieved from: <http://sum.in.ua/s/gharantija> [in Ukrainian].
3. Poghorilko, V. F., Gholovchenko, V. V., Siryj, M. I. (1997). Prava ta svobody ljudyjny i ghromadjanyjny v Ukrajini

[Human and civil rights and freedoms in Ukraine]. Kyjiv : In Jure. 52 p. [in Ukrainian].

4. Ponomarenko, A. V. (2013.). Ponjattja «jurydychni gharantiji» v trudovomu pravi [The concept of «legal guarantees» in labour law]. *Zbirnik Naukovih Prac' Harkivs'Kogo Nacional'Nogo Pedagogičnogo Universitetu imeni G. S. Skovorodi. Pravo* [Collection of scientific works of H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University «Law»]. Vyp. 20. pp. 37–41 [in Ukrainian].

5. Teorija derzhavy i prava. Akademichnyj kurs (2006.). [Theory of the state and law. Academic course]. Pidruchnyk [Textbook]. Red. O. V. Zajchuk, N. M. Onishhenko. Kyjiv: Jurinkom Inter. 688 p. [in Ukrainian].

6. Kolpakov, V. K. (1999). Administratyvne pravo Ukrajiny [Administrative law of Ukraine]. Pidruchnyk [Textbook]. Kyjiv : Jurinkom Inter. 736 p. [in Ukrainian].

7. Bytjak, Ju. P. (2010). Administratyvne pravo [Administrative law of Ukraine]. Pidruchnyk [Textbook]. Za zagh. red. Ju. P. Bytjaka, V. M. Gharashhuka, V. V. Zuj. Kharjiv. Pravo. 624 p. [in Ukrainian].

8. Bandurka, O. M. (1998). Upravlinnja v orghanakh vnutrishnikh sprav Ukrajiny [Management in the internal affairs agencies of Ukraine]. Pidruchnyk [Textbook]. Kharkiv: Un-t vnutr. sprav. 480 p. [in Ukrainian].

9. Malynovs'kyj, V. Ja. (2009). Derzhavne upravlinnja [Public administration]. Navch. Posib [Study guide]. 3-tje vyd. pererob. ta dopov. Kyjiv : Atika. 608 p. [in Ukrainian].

10. Administratyvne pravo Ukrajiny. Akademichnyj kurs (2004). [Administrative law of Ukraine. Academic course]. Pidruchnyk [Textbook]: u 2 t. T. 1. Zaghajjna chastyna. Pid red. V. B. Aver'janova. Kyjiv: Jurydychna dumka. 584 p. [in Ukrainian].

11. Pro Nacionaljnu ghvardiju Ukrajiny [On National Guard of Ukraine]. Zakon Ukrajiny [Law of Ukraine]. 13.03.2014 № 876-VII. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18> [in Ukrainian].

Korniienko Dmytro

Doctor of legal sciences, docent, Professor of the Department of State Security of the Kyiv Institute of the National Guard of Ukraine

Tkachenko Oleksandr

Doctor of Law, Senior Researcher, docent of the Department of State Security of the Kyiv Institute of the National Guard of Ukraine

**ELEMENTS OF THE MECHANISM
OF ADMINISTRATIVE
AND LEGAL ENSURING
THE MILITARY LEADERSHIP
BY THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE**

The article is devoted to the theoretical and practical problem of the formation and practical application of certain elements of the mechanisms of administrative and legal support of the military leadership of the National Guard of Ukraine. Separate elements of the mechanisms of administrative and legal support of the military leadership of the National Guard of Ukraine, with the help of which management is carried out in order to ensure the fulfillment of the tasks facing the National Guard of Ukraine in accordance with the legislation in peacetime and in wartime conditions, as well as crisis situations that threaten state security, are considered.

The forms of administrative and legal support of the military leadership of the National Guard of Ukraine are external expression of legal actions and adoption of acts that are homogeneous in nature and legal nature, which

ensure the military leadership of the National Guard of Ukraine. It was determined that the guarantees, measures, means, forms and methods of ensuring the service and combat activity of the National Guard of Ukraine are the basic elements of the administrative and legal mechanisms of the military leadership of the National Guard of Ukraine.

The authors conclude that the formation of a fundamentally new system of administrative and legal support for the service and combat activities of the National Guard of Ukraine and its military leadership is one of the tasks of systemic reform of the security and defence sector of Ukraine, and therefore further research is required into the entirety of the elements of the mechanism of administrative and legal support for the military leadership of the National Guard of Ukraine.

Keywords: *National Guard of Ukraine; administrative and legal support; administrative and legal guarantees; administrative and legal measures; administrative and legal means; security and defense sector; service and combat activity.*